

ДОКУМЕНТОВАНО УТВРЂИВАЊЕ ПРАВА СРБА И Р. СРБИЈЕ

ЗА СУВЕРЕНИТЕТ Р. СРБИЈЕ, ПРАВЕДАН МИР И СЛОБОДУ НАРОДА

CHARTER OF THE UNITED NATIONS

CHAPTER II: MEMBERSHIP

.....

Article 4

1. Membership in the United Nations is open to all other peace-loving states which accept the obligations contained in the present Charter and, in the judgment of the Organization, are able and willing to carry out these obligations.

CHAPTER VI: PACIFIC SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 33

1. The parties to any dispute, the continuance of which is likely to endanger the maintenance of international peace and security, shall, first of all, seek a solution by negotiation, enquiry, mediation, conciliation, arbitration, judicial settlement, resort to regional agencies or arrangements, or other peaceful means of their own choice.
2. The Security Council shall, when it deems necessary, call upon the parties to settle their dispute by such means.

CHAPTER VII: ACTION WITH RESPECT TO THREATS TO THE PEACE, BREACHES OF THE PEACE, AND ACTS OF AGGRESSION

Article 51

Nothing in the present Charter shall impair the inherent right of individual or collective self-defence if an armed attack occurs against a Member of the United Nations, until the Security Council has taken measures necessary to maintain international peace and security. Measures taken by Members in the exercise of this right of self-defence shall be immediately reported to the Security Council and shall not in any way affect the authority and responsibility of the Security Council under the present Charter to take at any time such action as it deems necessary in order to maintain or restore international peace and security.

CHAPTER XII: INTERNATIONAL TRUSTEESHIP SYSTEM

Article 78

The trusteeship system shall not apply to territories which have become Members of the United Nations, relationship among which shall be based on respect for the principle of sovereign equality.

КУМАНОВО, 9. ЈУН1999.

ТЕКСТ СПОРАЗУМА

Члан1.

Опште обавезе

1. Стране Споразума потврђују документ, који је председник Финске Марти Ахтисари представио председнику Југославије Слободану Милошевићу и који су 3 .јуна одобрили српски парламент и савезна влада (СРЈ), укључујући размештај међународног цивилног и

војног присуства на Косово под надзором УН. Стране даље примећују да је Савет безбедности УН спреман да усвоји резолуцију, која је представљена, о том присуству.

2. Државне власти СРЈ и Републике Србије схватају и слажу се да ће међународне снаге за безбедност (КФОР) бити размештене после усвајања резолуције Савета безбедности УН, поменутој у параграфу 1, и да ће на Косову да оперишу безометања и са овлашћењем да предузму све нужне активности за остваривање и одржавање безбедног окружења за све грађане Косова и да своју мисију обављају на друге начине. Даље прихватају да испуне све обавезе из Споразума и да олакшају размештање и операције тих снага.

.....

5. Циљеви тих обавеза наведени су испод:

а. Да се обезбеди трајан прекид непријатељстава, било какве снаге СРЈ, без претходног изричитог одобрења команданта КФОР-а неће ни под којим околностима ући, поново ући нити остати на територији Косова, ЗВБ и ЗКБ, описаних у параграфу 3. Члана I. Локалној полицији биће дозвољено да остане у ЗКБ.

Параграф изнад не прејудуцира договорени повратак особља СРЈ и Србије које ће бити предмет накнадног одвојеног споразума из параграфа 6 документа поменутог у параграфу 1 овог Члана.

НАПОМЕНА

У Кумановском споразуму се тврди да је Р. Србија прихватила Ахтисаријев документ. Р. Србија је прихватила Споразум.

Кумановски споразум је заснован на НАТО бомбардовању Р. Србије без одобрења УН и без икаквог оправданог разлога. Кумановски споразум је прихваћен у ратним условима под претњом да ће цела Србија бити уништена.

Кумановски споразум је супротан одредбама Повеље УН о мирнодопском решавању проблема.

Р. Србија треба да тражи од Уједињених нација да се Кумановски споразум стави ван снаге.

РЕЗОЛУЦИЈА САВЕТА БЕЗБЕДНОСТИ 1244 (1999) О СИТУАЦИЈИ У ВЕЗИ С КОСОВОМ

Уједињене Нације
С/РЕС/1244 (1999)

10. јун 1999. године

РЕЗОЛУЦИЈА 1244 (1999)

Усвојио Савет безбедности на свом 4011. састанку,

10. јуна 1999. године

Савет безбедности,

Имајући на уму сврху и начела Повеље Уједињених нација и првенствену одговорност Савета безбедности за одржавање међународног мира и безбедности, позивајући се на своје Резолуције 1160 (1998) од 31. марта 1998. године, 1199 (1998) од 23. септембра 1998. године, 1203 (1998) од 24. октобра 1998. године и 1239 (1999) од 14. маја 1999. године, изражавајући жаљење што није у пуности удвољено захтевима тих резолуција, **одлучан да реши тешку хуманитарну ситуацију на Косову**, Савезна република Југославија, и **да омогући безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица својим домовима, осуђујући све чинове насиља против становништва Косова као и све терористичке поступке било које стране**, позивајући се на изјаву Генералног секретара од 9. априла 1999. године, која изражава бригу поводом хуманитарне трагедије која се догађа на Косову, **потврђујући право свих избеглица и расељених лица да се безбедно врате својим домовима**, позивајући се на надлежност и мандат Међународног трибунала за бившу Југославију, поздрављајући општа начела политичког решавања косовске кризе усвојена 6. маја 1999. године (С/1999/516, Додатак 1 овој Резолуцији), поздрављајући и прихватање ових начела датих у тачкама 1. до 9. документа представљеног у Београду 2. јуна 1999. године (С/1999/649, Додатак 2 овој Резолуцији) од стране Савезне републике Југославије и сагласност Савезне републике Југославије на овај документ, **потврђујући приврженост свих држава чланица суверенитету и територијалном интегритету Савезне републике Југославије** и осталих држава у региону, како је постављено у Хелсиншком завршном документу и Додатку 2, **потврђујући захтев из претходних резолуција за значајном аутономијом и знатном самоуправом за Косово**, утврђујући да ситуација у региону и даље представља опасност по међународни мир и безбедност, одлучан да пружи безбедност и сигурност међународном особљу и да омогући да сви извршавају своје одговорности на основу ове Резолуције и да у том циљу поступају на основу Поглавља VII Повеље Уједињених нација,

1. Одлучује да ће политичко решавање косовске кризе да се заснива на општим начелима Додатка 1 и како је додатно разрађено у начелима и осталим захтеваним елементима у Додатку 2;

2. Поздравља прихватање начела и осталих захтеваних елемената поменутих у претходном ставу 1. од стране Савезне републике Југославије и захтева пуну сарадњу Савезне републике Југославије при њиховој брзој примени;

3. Посебно захтева да **Савезна Република Југославија непосредно и проверљиво прекине насиље и репресију на Косову** и да започне и заврши проверљиво повлачење у фазама са Косова свих војних, полицијских и паравојних снага према убрзаном распореду, са којим ће да буде синхронизовано размештање међународних снага безбедности на Косову;

4. Потврђује да ће након повлачења договореном броју југословенског и српског војног и полицијског особља да буде дозвољено да се врате на Косово да би обављали функције у складу са Анексом 2;

5. Одлучује да на Косову, под окриљем Уједињених нација, буде извршено размештање међународних цивилних и безбедносних снага, са одговарајућом опремом и потребним особљем, и поздравља сагласност Савезне републике Југославије са таквим присуством;

6. Тражи од Генералног секретара да, уз консултације са Саветом безбедности, наименује Специјалног представника ради контролисања спровођења међународног цивилног присуства и даље захтева од Генералног секретара да наложи свом Специјалном представнику да блиско координира са међународним снагама безбедности да би се осигурало да оба присуства делују у истом циљу и на начин међусобног потпомагања;

7. Овлашћује државе чланице и релевантне међународне организације да успоставе међународно безбедносно присуство на Косову како је предвиђено у тачки 4. Додатка 2 са свим средствима неопходним за извршавање односних одговорности на основу става 9. у даљем тексту;

8. Потврђује потребу за брзим и скорим размештајем ефикасног међународног цивилног и безбедносног присуства на Косову и захтева да учесници сарађују у потпуности при том размештању;

1. Одлучује да задаци међународних снага безбедности које ће бити размештене и које ће деловати на Косову укључују:

1. Спречавање обнављања непријатељстава, одржавањем и где буде потребно наметањем прекида ватре и омогућавањем **повлачења и спречавањем повратка на Косово савезних и републичких војних, полицијских и паравојних снага, осим како је прописано у тачки 6. Додатка 2;**

2. Демилитаризовање Ослободилачке војске Косова (ОВК) и других наоружаних група косовских Албанаца како се захтева у ставу 15. у даљем тексту;

3. Успостављање сигурног окружења, у којем избеглице и расељена лица могу безбедно да се врате домовима, међународно цивилно присуство може да ради, привремена администрација да буде успостављена и хуманитарна помоћ достављана;

4. Обезбеђивање јавног реда и сигурности до тренутка кад међународно цивилно присуство буде могло да преузме одговорност за овај задатак;

5. Надгледање уклањања мина до тренутка кад међународно цивилно присуство буде могло, према приликама, да преузме одговорност за овај задатак;

6. Пружање подршке, према прилици, и блиска координација рада са међународним цивилним присуством;

7. Вршење дужности надгледања граница како се захтева;

8. Обезбеђивање заштите и слободе сопственог кретања, кретања међународног цивилног присуства и осталих међународних организација;

9. Овлашћује Генералног секретара да, уз помоћ релевантних међународних организација, успостави међународно цивилно присуство на Косову **да би била обезбеђена**

привремена администрација за Косово под којом људи Косова могу да уживају значајну аутономију у оквиру Савезне

републике Југославије и која ће да обезбеди прелазну администрацију док успоставља и надгледа развој привремених институција самоуправе да би се обезбедили услови за миран и нормалан живот за све становнике Косова;

1. Одлучује да ће главне одговорности међународног цивилног присуства укључивати:

1. Промовисање успостављања значајне аутономије и самоуправе на Косову, до коначног решења, уз потпуно узимање у обзир Додатка 2 и договора из Рамбујеа (С/1999/648);

2. Извршавање основних функција цивилне администрације где год и колико год дуго то буде потребно;

3. Организовање и надгледање развоја привремених институција демократске и аутономне самоуправе до политичког решења, укључујући одржавање избора;

1. Преношење, након оснивања тих институција, својих административних одговорности уз надгледање и

2. подршку консолидовању косовских локалних привремених институција и осталим активностима изграђивања мира;

4. Олакшавање политичког процеса замишљеног да одреди будући статус Косова, узимајући у обзир споразум из Рамбујеа (С/1999/648);

5. У завршној фази, надгледање преноса овлашћења са косовских привремених институција на институције успостављене на основу политичког решења;

6. Пружање подршке обнови кључне инфраструктуре и другој обнови привреде;

7. Пружање подршке, у координацији са међународним хуманитарним организацијама, помагању при хуманитарним и природним катастрофама;

8. Одржавање грађанског закона и поретка, укључујући оснивање локалних полицијских снага, а у међувремену, ангажовање међународне полиције на Косову;

9. Заштита и унапређивање људских права;

10. Обезбеђивање сигурног и неометаног повратка свих избеглица и расељених лица својим домовима на

Косову;

1. Наглашава потребу за координираним операцијама хуманитарне помоћи, а да Савезна Република Југославија омогући неометани приступ Косову организацијама које пружају хуманитарну помоћ и да сарађује са таквим организацијама на начин који ће да омогући брзу и ефикасну испоруку међународне помоћи;

2. Подстиче све државе чланице и међународне организације да дају допринос економској и друштвеној обнови као и безбедном повратку избеглица и расељених лица и у том контексту наглашава важност сазивања међународне донаторске конференције, посебно ради циљева постављених у претходном ставу 11 (г), што је могуће пре;

3. Захтева пуну сарадњу свих учесника, укључујући међународне снаге безбедности, са Међународним трибуналом за бившу Југославију;

4. Захтева да ОВК и остале наоружане групе косовских Албанаца без одлагања прекину све офанзивне акције и да се придржавају захтева за демилитаризацију које буде

одредио главнокомандујући међународних снага безбедности уз консултовање са Специјалним представником Генералног секретара;

5. Одлучује да се забране наметнуте ставом 8. Резолуције 1160 (1998) неће примењивати на оружје и пратећи материјал који ће користити међународно цивилно безбедносно присуство;

6. Поздравља рад који обављају Европска Унија и остале међународне организације на развијању свеобухватног приступа економском развоју и стабилизацији региона погођеног косовском кризом, укључујући спровођење Пакта за стабилност југоисточне Европе уз широко међународно учешће ради даљег унапређивања демократије, економског напретка, стабилности и регионалне сарадње;

7. Захтева да све државе у региону сарађују у потпуности у реализацији свих аспеката ове Резолуције;

8. Одлучује да се међународно цивилно присуство и снаге безбедности установљавају за почетни период од 12 месеци, уз продужење по истеку тог периода, осим у случају да Савет безбедности одлучи другачије;

9. Тражи од Генералног секретара да редовно, у одговарајућим временским интервалима, извештава Савет о примени ове Резолуције, укључујући извештаје шефова међународног цивилног присуства и снага безбедности, с тим да први извештаји буде поднет у року од 30 дана од усвајања ове Резолуције;

10. Одлучује да и даље активно ради на овим питањима.

Додатак 1

Изјава председавајућег о закључцима састанка министара иностраних послова групе Г-8, одржаног у центру Петерсберг, 6. маја 1999. Године Министри иностраних послова Геупе Г-8 усвојили су следећа општа начела политичког решавања косовске кризе:

-Непосредан и проверљив престанак насиља и репресије на Косову; -Повлачење са Косова војних, полицијских и паравојних снага; -Размештање на Косову ефикасних снага међународног цивилног и безбедносног присуства које су одобриле и прихватиле Уједињене нације, која су у стању да гарантују постизање заједничких циљева; -О успостављању привремене администрације на Косову одлучиће Савет безбедности да би обезбедио условеза миран и нормалан живот за све становнике Косова;

-Безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица и неометан приступ Косову организација које пружају хуманитарну помоћ;

-Политички процес у правцу успостављања привременог оквирног политичког споразума који ће да обезбеди значајну самоуправу на Косову, узимајући у потпуности у обзир споразум из Рамбујеа и начела суверенитета и територијалног интегритета Савезне републике Југославије и

осталих држава у региону, **и демилитаризацију ОВК**; -Свеобухватни приступ привредном развоју и стабилизацији кризног региона.

Додатак 2

Треба да буде постигнут договор о следећим начелима, ради помака према решењу косовске кризе:

1. Непосредан и проверљив престанак насиља и репресије на Косову.

2. Проверљиво повлачење са Косова свих војних, полицијских и паравојних снага према убрзаном распореду.

3. Размештање на Косову, под окриљем Уједињених нација, ефикасног међународног цивилног и безбедносног присуства, које ће деловати на начин који буде утврђен на основу Поглавља ВИИ Повеље, тако да буде способно да гарантује постизање заједничких циљева.

4. Међународно безбедносно присуство уз знатно учешће Северноатлантског пакта мора да буде размештено под обједињеном командом и контролом и да буде овлашћено да успостави безбедно окружења за све људе на Косову и да олакша свим расељеним лицима и избеглицама безбедан повратак својим домовима.

5. О успостављању привремене администрације за Косово као дела међународног цивилног присуства под којим људи Косова могу да уживају значајну аутономију у оквиру Савезне републике Југославије,

одлучиће Савет безбедности Уједињених нација. Привремена администрација ће да омогућује прелазну администрацију док успоставља и надгледа развој привремених демократских институција самоуправе које треба да осигурају услове за миран и нормалан живот свим становницима Косова.

1. Након повлачења, договореном броју југословенског и српског особља биће дозвољено да се врате да би обављали следеће функције:

2. -Везу са међународном цивилном мисијом и међународним снагама безбедности;-

Обележавање/чишћење минских поља;-**Одржавање присуства на српским историјским локалитетима;-Одржавање присуства на кључним граничним прелазима.**

6. Безбедан и слободан повратак свих избеглица и расељених лица

под надзором Канцеларије Високог комесара Уједињених нација за избеглице и неометани приступ Косову организација за хуманитарну помоћ.

7. Политички процес у правцу успостављања привременог оквирног споразума који обезбеђује значајну самоуправу Косову, уз пуно поштовање споразума из Рамбујеа и начела суверенитета и територијалног интегритета Савезне републике Југославије и осталих држава у региону, и демилитаризацију ОВК.

Преговори између страна ради постизања договора не треба да одлажу нити да нарушавају успостављање институција демократске самоуправе.

ЗАКЉУЧАК

1. У Резолуцији 1244 се не спомиње Кумановски споразум.
2. Резолуција 1244 се позива на Споразум у Рамбујеу који С Р Југославија (тима и Р Србија) није прихватила!
3. Резолуција 1244 је донета ради успостављања ПРАВЕДНОГ мира и слободе СВИХ људи на Косову и Метохији.
4. Резолуција 1244 признаје суверенитет С Р Југославије на Косову и Метохији, који је пренет на Р. Србију као правног наследника С Р Југославије – Државне заједнице Србија – Црна Гора.
5. Резолуција 1244 захтева потпуно разоружање свих албанских оружаних формација.
6. Резолуција 1244 одређује Косово и Метохију као демилитаризовану област под суверентитеом С Р Југославије, сада под суверенитетом Р. Србије.
7. Резолуција 1244 захтева да КФОР обезбеди миран и слободан повратак свих прогнаних људи с Косова и Метохије.
8. Резолуција 1244 утврђује да снаге Р. Србије треба да обезбеде њену границу, а то је граница са Албанијом и Македонијом.
9. Владе водећих западних држава и НАТО делују супротно одредбама Резолуције 1244 овде од 3 до 8.
10. Међународне снаге КФОРа и ЕУЛЕКСа нису одговориле својим обавезама овде изнетим од 3 до 8.
11. САД су супротно одредбама Резолуције 1244 изградили војну базу Бондстил.
12. Р. Србија има сва права и дужност да успостави свој пуни суверентитет на Косову и Метохији, да обезбеди да то буде демилитаризована област и да чува своју границу према Албанији и Македонији.